

ovre i en By i Hornsherred, hvis Navn jeg i øvrigt ikke nu husker, men Kommunen nægtede, i alt Fald indtil videre, at han var forsørgelsesberettiget der. Det tog saa lang Tid, at først den 25de Oktober 1897 fik vi Refusion af et Bidrag, som var betalt i April Maaned, og som vi den 28de April havde forlangt, at der skulde foretages Udpantning for. I denne Mellemtid var der altsaa blevet foretaget de Forhør, som det havde vist sig nødvendigt at foretage for at faa oplyst, hvor vedkommende var forsørgelsesberettiget. Og naar den højtærede Minister mente, at de Bestemmelser, som findes i den nugældende Lovs § 1, vare fuldt ud tilskrækkelige, saa viser specielt dette Eksempel her, at de ere fuldstændig betydningsløse, for saa vidt som der altsaa var hengaaet knap $\frac{1}{2}$ Aar, efter at Resolutionen var givet, inden vi altsaa bleve nødte til at skaffe samtlige disse Oplysninger og foretage disse Forhør for at faa konstateret, hvor vedkommende var forsørgelsesberettiget. Og det viste sig da, at den Kommune, som efter Resolutionen var hans Forsørgelseskommune, i Virkeligheden ikke var Forsørgelseskommunen, men at vedkommende Alimentant var uægte født, for at holde sig til dette Udtryk, og at Moderen paa Timaaneders Dagen havde opholdt sig i en anden Kommune — for Resten i en Kommune uden for Kjøbenhavn, Gentofterdrup Kommune — noget, som jo slet ikke havde været fremme, den Gang Resolutionen blev udfærdiget. Jeg gaar derfor ud fra, at den Slags Oplysning, som staar der, egentlig blot fremkommer paa den Maade, at Politimesteren spørger vedkommende Alimentant, hvor han anser sig for at være forsørgelsesberettiget, og saa skriver man dette, men at der for øvrigt intet foretages der ud over til Konstatering af, hvor vedkommende er forsørgelsesberettiget. Det er det, der volder Vanskelighed, og det er det, vi ville have konstateret derigennem, at der altid skal optages et saadant Forhør over, hvor de ere forsørgelsesberettigede. Saa mener den højtærede Justitsminister, at vi derved paalægge Politimesteren et saa overordentlig stort Arbejde; det kan han ikke gaa med til, og som Følge deraf kan han ikke gaa ind paa § 4 i Lovforslaget. Jeg vil gøre opmærksom paa, at ogsaa nu bliver der i mange Tilfælde et unyttigt Arbejde for Politimesteren. Jeg kan f. Eks. oplyse, at i Begyndelsen af min Funktionstid som Sogneraadsformand var der en Alimentant, hvis Forsørgelsesret jeg ikke kunde udfinde ved

Hjælp af de Oplysninger, som dels forelaa i Resolutionen, og som jeg dels ad anden Vej havde kunnet skaffe mig. Efter mange lange Forhandlinger og Forklaringer blev det endelig konstateret, hvor vedkommende var forsørgelsesberettiget, og den Gang Forsørgelseskommunen saa ved Optrævningen af Bidraget anerkendte hans Forsørgelsesret, skrev den tilbage, at Forhøret for øvrigt havde været unødvendigt, da Forsørgelsesretten alt for 3—4 Aar siden var bleven konstateret gennem et saadant Forhør, oven i Købet foranlediget fra samme Kommune. Jeg havde været saa uforsigtig at undlade at spørge den afgaaende Sogneraadsformand, om han havde kendt noget til vedkommende Alimentant. Jeg havde ladet foretage Afhøringer og trods det, at der for 3—4 Aar siden var foretaget saadanne vidtløftige Afhøringer, som oven i Købet — det fik jeg senere at vide — havde været af den Art, at Masser af Sognets, ja af to Sognes Beboere havde været afhørte for at godtgøre, hvor han havde haft Ophold, blev der dog alligevel foretaget ny Undersøgelser, som førte, og det skulde de jo ogsaa helst, til samme Resultat som de forrige. Jeg gør opmærksom paa det for at godtgøre, at som vi have det for Tiden, hvor der altsaa kun foreligger det, som staar i Resolutionen, og som er betydningsløst, kan der den ene Gang efter den anden, enten af det samme eller et nyt Sogneraad, blive forlangt foretaget Undersøgelser for at faa konstateret, hvor vedkommende er forsørgelsesberettiget, saa selv om der efter Forslaget vil blive optaget nogle Forhør, som ere uden Betydning, fordi vedkommende selv stadigvæk betaler uden Politiets Hjælp, vil der paa den anden Side i mange Tilfælde undgaas ny Afhøringer, fordi Forsørgelsesretten nu en Gang er konstateret og godtgjort. Og saa vil jeg for Resten gøre opmærksom paa, at med Hensyn til det Spørgsmaal, om vedkommende, som altsaa er erkendt for at være forsørgelsesberettiget i en Kommune, i Mellemtiden skulde have erhvervet sig Forsørgelsesret et andet Sted, uden at vedkommende forsørgelsespligtige Kommune har gjort det mindste, for at faa ham skubbet over, som jeg sagde før, paa den anden Kommune; der gaar jeg ud fra, at den førstnævnte Kommune efter den gældende Ret ogsaa nu indtil videre maa anses for at være hans Forsørgelseskommune. Jeg kan i saa Henseende oplyse, at for ikke en Maaned siden have vi haft det Tilfælde, at der var en Alimentant,